

hvorfra det gælder om at fremføre saadanne Eksempler, intet Eksempel er fremkommet, og at der end ikke er blevet gjort noget som helst Forsøg paa at fremdrage saadanne Eksempler. For saa vidt er en Imødegaaelse fra min Side ganske overflødig. At det kun stod grumme svagt til med det ærede Medlems Argumentation, fremgik ogsaa deraf, at han maatte begynde med Aaret 1883. Men hvad det ærede Medlem hentede derfra, var ganske værdiløst. Thi det hele gik ud paa, at Højrebladene havde villet mane Arbejderne — det ærede Medlem citerede ganske rigtigt „Arbejderne“, ikke „Socialdemokraterne“ — til at følge Højre i Stedet for at følge Venstre. Dette er sikkert sket mange Gange og vil ganske sikkert ogsaa ske mange Gange i Fremtiden, men det er en Sag ganske for sig. Naar „Dagbladet“ den Gang skrev, at flere af Socialdemokratiets Krav lettere vilde kunne blive gennemførte af Højre end af Venstre, saa er det heller ikke noget, der stadfæster, hvad det ærede Medlem skulde bevise, og det paagældende Blad kan maaske have Ret i adskillige Henseender. Jeg skal blot fra min korte Rigsdagsvirksomhed minde om de store Vanskeligheder, der for nogle Aar siden vare til Stede indenfor Venstre med at faa gennemført Fabrikloven, og hvorledes der fra Venstres Side blev gjort adskillige Indskrænkninger i Lovens Anvendelse for de Bedrifters Vedkommende, der særlig interesserede Venstre. At senere Arbejdsraadet har udnyttet den Magt, som gennem Loven blev lagt paa det, paa en Maade, hvorved Udfoldelsen af de Virksomheder, som gaa ind under Loven, blev noget hindret, det er en Sag for sig og i alt Fald ikke et Spørgsmaal mellem Højre og Venstre. Men naar jeg siger, at det paagældende Blad godt kunde skrive det den Gang, og at dette ogsaa godt kunde blive skrevet eller sagt nu, ligger det ganske simpelt deri, at det, man kalder „Socialdemokratiets Krav“ bestaar af to Afdelinger. Den ene er den, der tager Sigte paa Gennemførelsen af ny Samfundstilstande. Og den anden Afdeling af Programmet er den, der vedrører humane Foranstaltninger, som saare vel vilde kunne gennemføres under Samfundets nuværende Tilstand, og hvor Socialdemokraterne ingenlunde staa ene, men dele Sympatier ogsaa med Højre, hvorom ogsaa de uhyre mange humane Foranstaltninger, som i de sidste Aartier ad Frivillighedens Vej ere gennemførte her i Hovedstaden og gennemførte netop af det Borgerskab, som i

politisk Henseende tilhører Højre, bære saa store Vidnesbyrd.

Saa gaar det ærede Medlem dernæst videre til Borgerrepræsentantvalgene i 1897 i Hovedstaden, men atter her brister det for det ærede Medlem, thi han kan her heller intet anføre til Bevis for, at Alliancetilbud fra Højres Side ere blevne gjort. Hvis der fra Højres Side havde foreligget Tilbud til Socialdemokraterne om en Samvirken, vel at mærke *mod Venstre*, maatte jeg indrømme, at der forelaa noget saadant, men det er slet ikke Tilfældet. Der kunde jo endogsaa overmaade godt foreligge et Tilbud fra Højre om en Samvirken med saavel Venstre som Socialdemokratiet, men det vilde dog ikke i mindste Maade afkræfte min Paastand. Derimod forelaa der et Tilbud til alle de tre politiske Partier om i Forening at opstille en Fællesliste, altsaa om ad Frivillighedens Vej at indføre et Slags Forholdstalsvalg. Men dette Forslag blev fremsat af den saakaldte Borgerlistekomité. Der blev sendt Skrivelser baade til Højre, Venstre og Socialdemokratiet om at lave en saadan Fællesliste. Nu siger det ærede Medlem: Ja, Borgerlistefolkene, det var jo formummede Højremænd. Nej, lad os holde os til Fakta og ikke forvanske, hvad der i saa Henseende foreligger. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem skulde have hos sig, som jeg har, de Skrivelser, der den Gang blev sendte til de paagældende Foreninger. Disse Skrivelser fra Borgerlistens Organisationsudvalg vare underskrevne af 5 Mænd. Med Hensyn til disse Mænds politiske Anskuelser skal jeg oplyse, at den ene af dem netop den Gang udtalte, at han aldrig nogen Sinde havde stemt ved et politisk Valg. De to andre have altid været Venstremænd. Saa vidt jeg ved, ere de det ogsaa den Dag i Dag. Maaske er der foregaaet en Svingning mod Højre med den ene af dem, medens den anden snarere er svinget i radikal Retning. Den fjerde af dem var Højremand. Til den femtes politiske Standpunkt har jeg slet intet Kendskab. Saaledes se disse Højremænd ud. Maaske maa jeg ogsaa tilføje, at i denne Borgerlistebevægelse tog et tidligere Medlem af dette Ting, nemlig Apoteker Alfred Benzon, meget virksom Del, og jeg har endnu ikke hørt, at han skulde være Højremand. Jeg siger derfor: Lad os ikke gaa hen og forandre Fakta. Der er heller ingen, som vilde falde paa at sige, at Socialdemokraterne skulde være Antisocialister, fordi de satte Redaktør Witzansky ind i Borgerrepræsentationen. Jeg tror derfor, man